

Bezinning Etappe 2 Camino Westerwolde Zuid.

De rechte en de kromme weg.

Want hoe handig een rechte weg ook is, en hoe laag onze praktische geest het kromme en bochtige ook aanslaat, diep in ons hart houden we veel meer van de slingerende laan en het bochtige steegje. Wie fietst nou liever langs een kaarsrecht kanaal dan langs een meanderende rivier? De bocht ontmoedigt het voortjakkeren, dwingt je met zachte hand om niet alleen ergens naartoe te gaan, maar om ook eens te genieten van het onderweg zijn. De bocht pakt bij nader inzien geen tijd af, maar lijkt tijd terug te geven, omdat je niet kunt uitrekenen wanneer je er bent, omdat de bestemming aan het zicht onttrokken wordt.

In zijn essay 'Lof van de bocht' komt criticus en essayist Kees Fens met een diepzinnige verklaring voor onze intuïtieve afkeer van kaarsrechte wegen, van een op de tekentafel bedacht stratenplan: "Er ontstaat geen verleden, niets wordt aan je oog onttrokken en jij wordt aan geen oog onttrokken. Zo'n stad heeft geen enkele verwantschap met het leven zoals ieder dat toch zal ervaren, de ontwerpers van die stad kennelijk uitgezonderd."

Een rechte straat, redeneert Fens, beantwoordt niet aan onze ervaring van het leven, dat immers ook niet van begin tot eind zichtbaar is, hooguit van boven. Wat achter ons ligt (onze kindertijd) onttrekt zich alweer aan het zicht, wat voor ons ligt weten we nog niet - en gelukkig maar. In de bocht daarentegen kun je schuilen, zoals je schuilt in het nu. Wat zou het leven beklemmend zijn als we al konden uittekenen hoe de komende jaren eruit zagen, net zo saai en benauwend als een wandeling waarvan je het eindpunt al ziet liggen.

Recht op je doel afgaan voelt niet alleen onnatuurlijk omdat het levenspad goddank bochtig is, vol onvoorziene curves, maar ook omdat onze hersenen er een hekel aan hebben.

In de route volgt u de (weer) meanderende beek de Ruiten Aa wen passeert u ook de Ruiten Aa kanaal waarin een groot verschil blijkt uit menselijke ingreep van de waterhuishouding met een rechte kanaal en de natuurlijk meanderende Ruiten Aa.

1. Verwerking schrijf voor jezelf een Haiku, of een Elfje over je ervaring van kromme en rechte wegen.

De **haiku** bestaat gewoonlijk uit 3 regels van ongeveer 5-7-5 lettergrepen.

Voorbeeld.

Ach oude vijver
de kikkers springen erin
geluid van water.

Een **elfje** is een eenvoudige, compacte dichtvorm, die bestaat uit elf woorden op vijf dichtregels. De woorden worden als volgt verdeeld:

- de eerste **dichtregel**: een **woord**
- de tweede regel: twee woorden
- de derde regel: drie woorden
- de vierde regel: vier woorden
- de vijfde regel: één woord, dat het gedicht samenvat

voorbeeld

lente
de zon
het is vrijdag
morgen naar het bos
eindelijk